

Transzvesztita politika

Transzvesztita a népi bölcsesség szerint az, aki ahe-lyett, hogy nyereg alatt puhítaná a demokráciát, át-át-ésik a ló túlsó oldalára. Nem kicsit, nagyon. Ilyen talpra-észetten álszent helyzeteket küldök karrierizmus körüli sé- talovagoltatásra a következőkben.

Megyéink béli hazánkfia könyveit reklámozza a laban- cinfo, róla ugyanott fél másodperces életrajzban az áll, hogy sokáig a Hargita megyei múzeumok főigazgatója volt, majd egy ideig (dialektikusan, szélfúvás szerint) át- kényszerült az anyaországba. Itthon köztudomású az isz- kirí oka is, mégpedig, hogy szívügyének tartotta a suttymomban dák leleteket kovácsoltatni, csatabárdként elásatni, feltárni, mintegy virtuális valósággal kábítandó el szakembereket, múzeumlátogatókat. Könyvcímei elá- rulják, hogy dialektikusan, szélfúvás szerint, száz- nyolcvan fokos fordulat szédületével átesve a ló túlsó ol- dalára, most világ- és őstörténeti távlatokkal kápráztatna el, aztán ötszáz év múlva összefolyik diktatúrakori virtuá- lis vitézkedésével múlttá vedlő jelenünk. A Gyergyói Hír- lap június 22-én idézi riporternek elzokogott szavait: „Ak- koriban már megtörték az intézményt, a pártpolitika ha- tására a kommunizmus »víványait« hirdető kiállításokat kellett bemutatni.” A csíkszeredai múzeum egykori-mai igazgatói közül „Szócs János kiegészítette Barabási mondanivalóját, szerinte az első, pártideológiát tükröző kiállítás ötletét éppen maga Barabási fogalmazta meg.” Hogyhogya nem vett részt elődei-utódai beszélgetésén? Jobbnak látta ismét virtuális minőségben, riporter-alany- ként mentetgetőzni? Ugysem kergették volna vissza pes- ti búvóhelyére, esetleg őhelyette röstellték volna el ma- gukat. Nem kicsit, nagyon. Különben a diktátort dicsőítő propaganda kiállítás ötletekor azt árulta el nekem, mint történelmi alulnézetben szenvedőnek, hogy ez időtálló valami lesz, hiszen majd az örömhálal után csupán a főhelyre akasztott arcképet kell kicserélni.

„Akasztottak erdejében” szélvihar tombolt még az ezredforduló előtt, és szinkronban rombolt a törvényisz- teletlenség olyannyira, hogy az aradi pénzügyőrség 2003. október 10-én valakiről azt állapította meg: az er- dészeti szerveket (kezdve az erdészekkel el egészen az erdőfelügyelőség vezetőiig) a fenyesek valóságos hó- héraivá változtatta. Eredetiben: „De asemenea, spectrul

pierderii administrarii padurilor si a veniturilor ilicite pro- venite în exploatarea discretionala (prin licitatii trucate sau favorizate) si ilicita a padurilor, au transformat orga- nele silvice (începînd de la padurari pîna la Sefii directii- lor silvice) în adevarati exterminatori ai padurilor.” Visszafelé fúj a szél, mert azt fabullázza röpke hét évre rá a Gyergyószentmiklósi Erdőrendészeti Rt. a Gyergyói Kis- újság 2010. június 17-23-i számában, hogy: „Június 8-án adták át Bukarestben a programban legeredményeseb- ben szereplő intézményeknek járó díjakat. Az erdészeti hivatalok kategóriájában a gyergyószentmiklósi Erdőren- dészeti Hivatal kapta az első díjat, amit Melles Előd, az erdészet vezetője vehetett át a jeles napon. A program keretében március 15. és április 15. között az erdő hónapjában közel 130 hektárnyi területen erdőtelepítést, továbbá több hektáron pótlási munkálatokat végeztek a gyergyószentmiklósi Erdőrendé- szeti Hivatal szakemberei.” Hét esztendő múlva csak-csak meg- szakemberelték magukat. „Jeles napnak” azt nevezném, hogy hol- naptól kezdve minden másképp volt, dialektikusan, szélfúvás sze- rint, mennybemenesztéssel.

Még abban a hét (kinek szűk – kinek bő) esztendőben (tudomá- nyos szocializmusból és történel- mi materializmusból dialektikusan kiábrándult) valaki ezüstfenyő díj- jal lepte meg saját magát; miért

„magacsonyodjon” odáig, hogy másvalakit tüntessen ki, ha már övé a kreatív döntés joga. Aztán még kreatívabb nyugdíjasként is ebben az éteri magasságban lebegve fabulákkal, mesékkal, mende-mondákkal, verses mesék- kel kezdett oktondi módon kötetekre menő népszerűség- hajhászásba. Kissé késve vette vállára („szívére venni nem bolond” ő sem) szépirodalmi életünk keresztjét, mert tíz évvel korábban kellett volna megnyilvánulnia, akkor volt arra jó alkalom, amikor egy költő-újságíró ke- rült bíróság elé a fenyesek elvadult („döntsé a tőkét, ne siránkozz” jelszavú) fenegyerekei miatt. Ha már akkor mocorgott volna őbenne a rímelhethék kukaca, kiszagol- va az ezüstfenyődíjak ózonzájából, vagy kihalászva a „csak tiszta forrásból” az egyáltalán nem-virtuális, nagyon is húsba vágó helyzetet, békéltetőként biztosan beleavat-

kozik a pörös felek belügyeibe. Költővel való szolidaritás helyett azt gondolhatta: „költő leszek, mit érdekelne a versírók rongyos hada”. Háromfordulás, beavatkozást nélkülöző, simulékony karrierjének államtitkairól azonban semmit nem vet papírra, csupán az alkotói alázatot- őszinteséget megkerülve virtuális pózban tetszeleg, tet- szeleg.

Ákárcsak az a kissé fiatalabb plakátversíró, akinek történetesen jó pár évtizede (az 1968-as Vitorlaének című antológiában) a kukac azt súgta, hogy „Nem hiába születtem kommunizmust hívó szavakkal”, így ásatva el vele a csatabárdot, ami (miután meglőtték az elnöki párt, és meghalt a diktatúra-párt) hirtelen virtuális meta-

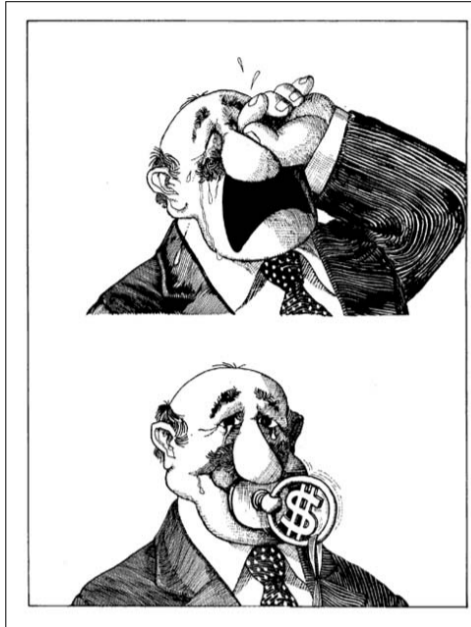
morfózison ment keresztül, hiszen a kukac a bárdal manapság (az egyik Hargita Kalendáriumban) így dicse- kedik: „A kommunista párt s(z)ará- val magukat bekent magyarok, nem láttátok, hogy itt vagyok?” Zengze- tes rímelését megerősítő prózá- ban a következő képpen hangza: „a kommunista párt rajtam is meg- kérgesedett ragacsával magatokat kikenceficélt nyelvtársaim, nem lát- tátok, hogy »ellenzékiskedve« ott voltam?” Különben erre a több mint költőien hetyke kérdőjelre mit vála- szolhatnának, és egyáltalán miért, a nyelvtársak? A „na és” után talán azt: bizony velünk együtt imádkoz- tál, nem kicsit, nagyon. Máskülön- ben erről a dupla szélfúvás-irányról közönség előtt azt árulta el nekem, mint történelmi alulnézetben szen-

vedőnek, hogy bizonyos filozófusok szerint más az esz- me, és más a letűnt gyakorlata. Tehát holnaptól kezdve minden másképp volt, kivéve a mese-mese-mesketét. Ennyi kreatív őszinteség hallatán majd meg sem kérni a két gyógyíthatatlan mesemondótól sokszor az utókor: „Ezopus! Ez opus!”

Hadd áruljam el a végkövetkeztetést. „Rügyezik a marxizmus / fűzfapoétákat. / Piros-vörös-rőt cirkusz / új- ra hátba támad. // »Ehes proletár« helyett / fújják egy emberként / a toll- és a köpönyeg- / forgatók a refrént: // »Hej, élet, élet, kanászélet, / ez aztán az élet...« // Lo- gikus, hogy nem lehet / velük közös eszménk.”

Gyergyószentmiklós, 2010. 07. 04.

Burján Emil

Cecil Rhodes öröksége:

A „Round Table” hálózata a kis nemzetek ellenében uralja a globális világot

(folytatás a 2. oldalról)

A Hálózat háttérhatalma

Cecil Rhodes a Rotschildokkal létrehozta a nemzetek felett uralkodó univerzális intézményeket, a Hálózat háttérhatalmát, amelynek meghatározói a következők:

1., Kimagaslik a Külvilág Tanácsa (Council on Foreign Relations) New Yorkban és a londoni Királyi Külügyi Intézet (Royal Institute of International Affairs). A CFR egyik igazgatója hosszú éveken át **Soros György** volt, ő kezdeményezte 2007 má- jus 8-án a Külvilág Tanácsának létrehozását.

2., **Globális pénzügyi rendszer:** bankok, pénzügyi szervezetek, pénzügyi konzultációs szervezetek, kockázat-és hitelminősítő in- tézetek, tőzsdék, biztosítók, befektetési alapok, nyugdíjalapok, pénzfedezeti alapok, multi- és transznacionális vállalatok. Univer- zális nemzetek feletti intézmények: **Világbank, Nemzetközi Valu- taalap**, az amerikai **Federal Reserve System (FED)**, a frankfurti **Európai Központi Bank**, a bázeli **Nemzetközi Fizetések Bankja**, a londoni **Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank**, a **Gazdasági Együttműködés és Fejlesztés Szervezete**, az Általános Vámtar- ifa-és Kereskedelmi Egyezmény (GATT) helyébe lépett **Világke- reskedelmi Szervezet (WTO)**, az **Észak-amerikai Szabadkereske- delmi Szerződés Szervezete**, az **Amerika-közi Fejlesztési Bank**.

A City of London pénzügyi csoporthoz tartozik **Rothschild- ház, Warburg-ház, Morgan-Greenfels -ház, a Brown-Shipley- bankház, a Schroeder-ház és a Lazard Freres-bankház**, vala- mennyi a brit központi bank: a **Bank of England** ernyője alatt. Is- mertek a nagy bankár családok: **Schiff, Lazard, Carnegie, Harri-**

man és mások. A nemzetközi pénzügyi imperiumot Neo-British Em- pire-nek, azaz Uj-Brit Birodalomnak is nevezik. A nemzetközi pén- zügyi közösség ellenőrzési befolyási övezetük gazdasági és mone- táris rendszerét, így a pénzkibocsátást, a kamat-és árfolyam sza- bályozást, a hitelezést, a központi és kereskedelmi bankok irányít-ását.

A **City of London** állam az államban, a **The Crown** (A Korona) pedig a nemzetközi pénzügyi közösség transznacionális pénzbira- dalmának független közigazgatási egységként működő fővárosa, ahol a Bank of England működik. A Brit Birodalom egykor két egy- mástól elkülönült hatalomként működött. Az egyik a tényleges Brit Birodalom: a fehér bőrű lakosság által benépesített gyarma- tok a brit uralkodóhoz és a brit kormányhoz tartoztak, így pl. Ka- nada, Ausztrália, Új-Zéland, Dél-Afrikai Unió. (Brit Nemzetközös- ség.) A másik: a koronagyarmatok a színes bőrűek által lakott gyarmatok, így India, Egyiptom, Málta, Ciprus, a közép-afrikai gyarmatok, Szingapúr, Hongkong, Gibraltár, ezeken a brit jogsza- bályok nem voltak érvényesek. A koronagyarmatokat magántul- tulajdonként birtokolta és igazgatta a Korona a City of Londonból. Az egész Brit Birodalomban nem lehetett hatáskörrel és illeté- kességgel bíró bíróságot találni, ahol lehetőség lett volna a Ko- rona által hozott döntések megtá- madására. A Korona a Brit Bira- dalom fegyveres erőinek védelme alatt üzletelhetett, ám az így keletkezett vagyon nem brit vagyon volt.

3., Az **Európai Unió:** a világállam üzleti régiója. Irányítását az Európai Üzletemberek Kerekasztala nevű zárt társaság végzi, valódi neve: **Eu- ropean Round Table of Industrialists**, amelyet a nemzetközi pénzügyi kö- zösség vezetői hoztak létre a Bild- berg csoport segítségével.

4., **Illuminátusság és sza- badkőművesség.** (Az utóbbi elődje a Templomos Lovagrend.)

Az illuminátus: megvilágosodott elnevezés a babilonai miszticizmusból származik, a távolbalátás pszichikus képessége, amelyet harmadik szemnek is neveznek. Legfontosabb az Adam Weishaupt alapította bajor illuminá- tus rend. Egyik követője, a skót John Robison 1798-ban összegezte az illuminátusok céljait - köztük -: a békés kormányok eltávolítá- sa, a patriotizmus megsemmisítése, a családi szerkezet bom- lasztása, a vallások felszámolása, az öröklési jog megszüntetése,

a világkormány létrehozása. Az illuminátus hálózat középpontjá- ban 500 család áll, amely egyesíti vérségi vonalait: **Morgan, As- tor, DuPont, Bundy, Guggenheim, Oppenheim, Onassis, Kennedy** családok és mások; a Nagy Druida Tanács (Tizenhárom Taná- csa) ellenőrzési volt szocialista országokat.

A szabadkőművesség szerint nem a nemzeti uralkodó di- nasztiáké, a születési arisztokrácié a főhatalom, hanem a sza- badkőműves pénzoligarchiák által kiválasztott elité, amely demo- kratikus technikákkal biztosítja a pénzarisztokrácia önkényes uralmát, akadályozza a törvényes öröklést, nehogy a tulajdon ki- kerüljön az ő hatóköréből. Nem a nép és az általa választott, el- lenőrzött, demokratikusan működő törvényhozó és végrehajtó hatalom irányít, hanem a titkos és láthatatlan pénzhatalom, amely ereje a pénzügyi rendszer és a közvélemény formálás eszközei feletti ellenőrzésből ered. A demokratikus játékok, a többpár- trendszer versengése számukra csak alibi, üres rituálé. Sza- badkőműves páholyok például: a már említett **The Order of Skull and Bones**, a **WASP** (White Anglo-Saxon Protestant) fehér bőrű angolszász születésű és protestáns vallású vezetőréteg; **B'nai B'rith, Grand Orient, Priory of Sion, Wolfshead, Scroll and Key**, stb. Szabadkőműves központok: a londoni City; a Hálózat Vati- kánja; Washington, Bazel, Párizs, Genf, stb.

Az illuminátusság és a sza- badkőművesség mögött ártatlannak tűnő jótékonykodó segélyszervezetek emberbaráti lánc húzódik, akárcsak a különböző nemes lovagrendeké, adako- zó kluboké, sejtelmes egyházaké, tudománycsoportoké, nemzetközi tanácsoké, gyanús, de jól hangzó elnevezéssel bíró értelmiségi társaságoké, - ne tévessze- nek meg senkit, többségük az előzőek udvarához tartozik, azok eszköztárához. (Ujsághír 2009.02.09-én.: „A Jeruzsále- mi Szuverén Máltai Lovagrend uralkodó nagymestere a Rend nagykeresztjét adományozta az Országházban Gyur-

A Round Table hiányos elágazásokkal

csány Ferenc miniszterelnöknek és Szili Katalin házelnöknek... A Rend nagymeste- re négy napos hivatalos látogatása során találkozott Sólyom László köztársasági elnökkel és megbeszélést folytatott Göncz Kinga külügyminiszterrel.)

A nagytőke és intézményei manipulálják, gyengítik és meg- vesztegetik a civil és nonprofit szervezeteket, felhasználják őket a globalizáció ellenes mozgalmak leszerelésére.

(folytatása a 11. oldalon)